

25.10.2021

Rovviltnemnda region 4 v/Statsforvalteren i Oslo/Viken
Postboks 987
1502 Moss
sfov@statsforvalteren.no

Rovviltnemnda region 5 v/Statsforvalteren i Innlandet
Postboks 987
2604 Lillehammer
sfin@statsforvalteren.no

Kopi:
Klima- og miljødepartementet
Postboks 8013
0030 Oslo
postmottak@kld.dep.no

Klage på vedtak i rovviltnemndene i region 4 og 5: Fellesak 4/21 – Fastsetting av kvote og område for lisensfelling av ulv innenfor ulvesonen 2022

Foreningen Dyrebeskyttelsen Oslo & Omegn – Dyrenes Hus viser til vedtak om lisensfelling av ulv innenfor ulvesonen 2022 – altså tømning av de norske revirene Hornmoen, Mangen og Rømskog samt grensereviret Bograngen. Antallet dyr som skal drepes i de norske revirene er så høyt som 24 og med Bograngen blir det hele 28 dyr!

Dyrebeskyttelsen er av den oppfatning at den såkalte «ulvesona» er en bitteliten del av Norge der ulvene skal være trygge, ikke at deres revirer «tas ut» 2 og 3 i slengen hvert eneste år.

Det svenske Naturvårdsverket har en referanseverdi på gynnsam bevarandestatus ulver på minst 340 dyr, minst 300 i Sverige og minst 40 i Norge. Drap på 28 ulv vil ikke utgjøre noen fare for bestanden hevdes det.

I henhold til bokstav nml §18c kan felling gjennomføres for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning.

Rovviltnemndene 4 og 5 mener vilkårene for lisensfelling av ulv er oppfylt innenfor revirene Hornmoen,

Mangen, Bograngen og Rømskog.

Dyrebeskyttelsen har merket seg at det som oftest er nml § 18 c som gir grunnlag for nemndenes vedtak om hvor mange og hvilke revir som skal fjernes. § 18 c virker som en «sekk» der man kan legge inn alt som ikke passer inn i § 18 a og b. Man har også merket seg at seg var Stortingets Nærings- og miljøkomite som har fått med HUND som husdyr i Innst 257L (2016-17), og at man ikke kan få bedrive sin jakt med (løs) hund (vi er fremdeles INNI sonen) vil forringe mange jegeres livskvalitet – altså en § 18 c-sak. At ulvene i disse revirene ikke har tatt mange tamdyr – fordi det ikke er et område som egner seg spesielt til utmarksbeite for tamdyr: kun 25.000 sau og 25.000 storfe har vært sluppet her, men det er løse hunder det har gått verst utover. Altså jegeres forringede livskvalitet. Men jegerforeningene er såpass smarte at de får det til å være sau det går fryktelig utover, og også et og annet tatt storfe gjør seg godt i pressen.

I henhold til nml §18c kan felling gjennomføres for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning. Ikke minst er det enkelt å spille på frykten hos folk som holder til i eller ved ulvesonen. Livskvaliteten til oss vernere som er blant dem i Norge som ønsker ulven velkommen i sitt nærområde, ja den hoppes glatt over.

Rovviltnemndene 4 og 5 mener vilkårene for lisensfelling av ulv er oppfylt innenfor revirene Hornmoen, Mangen, Bograngen og Rømskog. Kvoten er avgrenset til å gjelde foreldreindivider og deres avkom som enda ikke har vandret ut fra revirene.

Dette bringer oss ned til gamle Østfold der Mangen, som har stått på jegerens «ønskeliste» i mange år nå skal fjernes, likeledes Rømskogreviret. Det er her hos vernerne en stor redsel for at «feil» dyr kan bli skutt i år også – f.eks Elgå-hannen og Deisjøtispa som har fått 6 valper og slått seg ned i nærheten. Om en eller flere av disse blir skremt og dukker opp i Mangen eller Rømskog er utfallet gitt.

Nemndene mener at ved uttak av Bograngenreviret vil det fastsatte bestandsmålet fortsatt oppfylles i 2022. Det er noe usikkerhet knyttet til beregningene, men historiske tall viser at det nasjonale bestandsmålet har vært opprettholdt over øvre del med god margin siden 2016. Dyrene Hus krever at ulvesonene forblir et vernet område for ulven og at Bograngen-ulvene får leve.

Med hilsen
Dyrebeskyttelsen Oslo & Omegn - Dyrenes Hus

Heidi Svendsen
Styreleder